

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie co do prawa i okoliczności faktycznych, naruszyła zasadę dobrej administracji oraz nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia uznając, że przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem pozostawał podatny na szkodliwy wpływ przywozu po cenach dumpingowych kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, gdyż Komisja nie uwzględniła wyników zdecydowanie największego producenta kwasu winowego w Unii, naruszając art. 11 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ oraz art. 11.3 oraz 3.1 porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (zwanego dalej „porozumieniem antydumpingowym”).
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie prawa i okoliczności faktycznych stwierdzając, że szkoda wyrządzona przemysłowi Unii prawdopodobnie wystąpi ponownie, jeżeli unijne środki antydumpingowe względem kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaną zniesione, gdyż zastosowana metoda, po pierwsze, nie jest oparta na zebranych dowodach ale raczej na nieopartych, machinalnych przypuszczeniach i domysłach, a po wtóre, w ogóle nie uwzględnia zachowania Hangzhou Bioking, jednego z głównych producentów kwasu winowego z Chińskiej Republiki Ludowej i największego chińskiego eksportera kwasu winowego do Unii, na którego Unia nie nałożyła żadnego cła antydumpingowego od dnia 20 kwietnia 2012 r. Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła wpływu zmian klimatycznych na produkcję naturalnego kwasu winowego, z naruszeniem art. 11 ust. 2 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 11.3 i 3.1 porozumienia antydumpingowego.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny w zakresie prawa skarżącej do obrony, naruszając art. 3 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 2 i 4, art. 20 ust. 2 i 4 i art. 21 ust. 5 i 7 rozporządzenia 2016/1036 oraz art. 3.1, 5.3, 6.1, 6.1.2, 9.2, 6.4, 6.5.1, 6.6, 6.9 i art. 11.3 porozumienia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii (Dz.U. L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – Lupu / EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Sprawa T-558/18)

(2018/C 408/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Victor Lupu (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat P. A. Acsinte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Djili DS” – zgłoszenie nr 8 404 551

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie R 2391/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego (zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 8 404 551) lub unieważnienie rejestracji.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC) oraz art. 6 EKPC;
- naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. a) i c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- naruszenie art. 53 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w odniesieniu do praw autorskich skarżącego do rysunku opakowania „Djili” zawierającego napis czerwonymi literami na niebieskim opakowaniu z sylwetką papugi i w odniesieniu do prawa skarżącego do używania nazwy handlowej dla towarów w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-17/06 „Celine”, EU:C:2007:497.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2018 r. – YP / Komisja

(Sprawa T-563/18)

(2018/C 408/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: YP (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

Stwierdzenie,

- nieważności decyzji Komisji z dnia 13 listopada 2017 r. o nieprzyznaniu skarżącej awansu do grupy zaszerogowania AD 14;
- obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i domniemania niewinności.
 2. Zarzut drugi, naruszenia art. 9 ust. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
 3. Zarzut trzeci, naruszenia obowiązku uzasadnienia.
-